

AANTEKENEN

Arrondissementsparket Rotterdam
De officier van justitie
Postbus 50956
3007 BT Rotterdam

Datum: 29 juni 2015
Inzake: **Aangifte strafbare feiten**
Uw kenmerk:
Ons kenmerk:

Geachte heer / mevrouw,

1. De heer C. ENGEL, wonende te;
2. De heer J. Engel, wonende te
3. Ltd, gevestigd te

te dezer zake woonplaats kiezende te mijner kantore, wenst bij deze aangifte te doen van hierna te noemen strafbare feiten.

De aangifte richt zich tegen de navolgende personen:

1. De heer **mr. J.A. van Splunter**, werkzaam bij de Belastingdienst Rijnmond, kantoor Rotterdam, Laan op Zuid 45, 3072 DB Rotterdam;
2. De heer **mr. J.S. Roovers**, werkzaam bij de Belastingdienst Rijnmond, kantoor Rotterdam, afdeling Invordering, Laan op Zuid 45, 3072 DB Rotterdam;
3. De heer **mr. Raymond de Bok**, werkzaam als advocaat bij De Bok, Roijers & Gasseling Advocaten, gevestigd te Rotterdam aan het Hofplein 20 3032 AC Rotterdam;
4. De heer **mr. Bart Leenders**, als notaris werkzaam bij Clerx, Claassen, Leenders Netwerk Notarissen, gevestigd te (4803 EZ) Breda aan de Nieuwe Ginnekenstraat 30;
5. De Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Zundert, dan wel individuele ambtenaren van de Gemeente Zundert, Markt 1, 4881 CN Zundert;
6. Individuele medewerkers van de Brandweer Midden- en West Brabant betrokken bij inspecties op het terrein van Recreatiepark Fort Oranje B.V.;

Inleiding

De vermoedelijk strafbare feiten waarvan hier aangifte gedaan wordt, zijn gepleegd in de uitvoering van bestuursrechtelijke experimenten. In navolging van het Alijda-project te Rotterdam worden binnen het RIEC de bestuursrechtelijke grenzen niet alleen opgezocht, doch ook steeds verder opgerekt. Inzet bij deze experimenten is de maatschappelijke uitschakeling van bepaalde personen en rechtspersonen die doorgaans strafrechtelijk weinig tot niets te verwijten valt, doch in de visie van het bestuur ongewenst gedrag vertonen. Feitelijk is het misbruiken van bevoegdheden tot een belangrijk bestuursrechtelijk instrument verheven. Binnen de samenwerkingsverbanden tussen verschillende bestuursorganen wordt ook samenwerking gezocht met banken, notarissen, curatoren, advocaten en andere dienstverleners. Zoals uit deze aangifte blijkt, worden bij de uitvoering van deze bestuurlijke experimenten ook regelmatig strafrechtelijke grenzen overschreden. De strafrechtelijke feiten variëren hierbij van het schenden van geheimhoudingsplichten en ambtsgeheim, het doen van valse aangifte, knevelarij, valsheid in geschrifte tot het in samenspanning benadelen van schuldeisers. De bestuurlijke inspanningen waarbij deze mogelijk strafbare feiten gepleegd zijn, richten zich sinds eind jaren negentig tegen de heer aangever onder 1 (hierna: "Engel"), destijds een vastgoedbezitter te Rotterdam die als gevolg van een psychiatrische stoornis door het bestuur opgevalen is door een eigengereide handelwijze. Tegen gemaakte afspraken in, zet de stuurgroep de activiteiten ook na een met de Gemeente Rotterdam gesloten overeenkomst in 2007 onverminderd voort. Omdat deze handelwijze geïnstitutionaliseerd is, bestaat hier een zwaarwegend algemeen belang om de aanvaardbaarheid van het plegen van strafbare feiten binnen dit soort bestuursrechtelijke experimenten rechterlijk te laten toetsen. Om de context van deze aangiften duidelijk te maken, volgt hierna eerst een uitgebreide feitenbeschrijving.

Concernstructuur

Voor het goede begrip van het hierna gestelde, is het van belang eerst een toelichting te geven op de concernstructuur zoals destijds opgezet door Engel. Als bijlage wordt een schematische voorstelling overgelegd die door de Belastingdienst Rijnmond is opgesteld. De aantekeningen zijn eveneens afkomstig van de Belastingdienst.

Bijlage 1: Schematische weergave

D., een vennootschap gevestigd op de Isle of Man, is in 1993 opgericht met het doel om op te treden als concernfinancier. In 1993 is een financieringsovereenkomst voor een bedrag van 10.000.000 gulden afgesloten tussen C. Engel Vastgoed Rotterdam B.V. (hierna: "Engel Vastgoed") en D.

Bijlage 2: leenovereenkomst

Tussen de Belastingdienst en Engel zijn in een convenant afspraken gemaakt over D. waarbij de vordering van D. op de vennootschappen van Engel erkend is alsook afspraken gemaakt

zijn over de door D. in rekening te brengen rente. Engel is voor zijn Inkomstenbelasting over alle navolgende jaren overeenkomstig dit convenant aangeslagen.

Bijlage 3: convenant

Ter meerdere zekerheid tot terugbetaling is ten gunste van D. op een aantal onroerende zaken een hypotheekrecht gevestigd. Ook op de onroerende zaken toebehorende aan Fort Oranje rust een hypotheekrecht.

Op 1 april 2012 is D. verhuisd middels een liquidatie van de vennootschap nadat de gehele onderneming met alle rechten en plichten is overgedragen aan D. gevestigd te D.

Op 8 juni 2013 zijn de aandelen O-Projects, de houdstermaatschappij van de aandelen Fort Oranje, verkocht aan D. De koopprijs van € 500.000 is verrekend met een deel van de vordering van D. op Engel Beheer. Op 13 augustus 2013 is op verzoek van de Belastingdienst Rijnmond door de Rechtbank Rotterdam het faillissement van Engel Beheer en Engel Vastgoed uitgesproken.

Op dit moment zijn de vennootschappen Engel Beheer, de Nederlandsche Staalindustrie en Engel Vastgoed op verzoek van de Belastingdienst failliet verklaard.

Het Alijda-beleid en Engel

Engel is van huis uit een wetenschapper met een doctoraat in de biochemie. Na jarenlang werkzaam geweest te zijn op researchafdelingen van internationale concerns heeft Engel in de jaren tachtig en negentig een aanzienlijke vastgoedportefeuille te Rotterdam opgebouwd. Engel heeft zich in die jaren aanvankelijk gericht op het opkopen en verhuurbaar maken van zwaar verwaarloosde panden die in Rotterdam talrijk te vinden waren. Later heeft Engel zich meer gericht op bedrijfsverzamelgebouwen en bedrijfsterreinen. In 2000 is door Engel Beheer B.V. ook het Recreatiepark Fort Oranje B.V. aangekocht.

Vanaf eind jaren negentig is Engel en zijn vennootschappen systematisch onderwerp van inspecties, handhaving en strafrechtelijke vervolging geweest. Verschillende banken zegden zonder enige toelichting de financieringsovereenkomsten op en beëindigden de relatie. Engel en zijn vennootschappen zijn geconfronteerd met talrijke juridische procedures en bijbehorende kosten. De Belastingdienst heeft destijds al voor ruim vijf miljoen gulden aan aanslagen opgelegd en ingevorderd. De Gemeente Rotterdam heeft meerdere miljoenen euro's gevorderd voor uitvoeringen van gemeentewege ex artikel 14 Woningwet.

Op 12 september 2003 heeft het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam het Alijda-project geformaliseerd. Het Openbaar Ministerie Rotterdam, de Belastingdienst Rotterdam Rijnmond en de FIOD-ECD hebben daartoe het 'Samenwerkingsconvenant betreffende de uitvoering van het Alijda-project, gericht op de integrale aanpak van panden en de "malafide" huiseigenaars' (hierna te noemen: "het Alijda-convenant") ondertekend. Binnen de Gemeente Rotterdam zijn de afdelingen Burgerzaken, Sociale zaken en werkgelegenheid, Vastgoed Informatie Centrum (VIC), Ontwikkelingsbedrijf, Dienst

stedenbouw + volkshuisvesting, Gemeentebelastingen Rotterdam, bestuursdienst (openbare orde en veiligheid) en het Programmabureau Veilig betrokken bij de uitvoering van het Alijda-convenant.

Uit artikel 2 van het Alijda-convenant blijkt dat het zich richtte op (deal)panden, eigenaars van (deal)panden en “malafide huiseigenaars”. Overeenkomstig artikel 5 werden van alle huiseigenaars waarvan een indicatie bestond dat zij zich bezighielden met malafide praktijken gegevens verwerkt binnen het Alijda-project. Het Alijda-convenant was een uitbreiding van een eerder samenwerkingsproject dat zich richtte op de aanpak van de overlast veroorzaakt door drugsrunners, drugstoeristen en panden in de Gemeente Rotterdam waar drugs verhandeld werden. Het Alijda-convenant voegde daar activiteiten als overbewoning, illegale verhuur, terreur van verhuurders jegens huurders en het laten verkrotten van woningen aan toe. De Alijda-partners hebben deze “malafide” eigenaars verantwoordelijk gemaakt voor het verloederen van de stad.

Plaatsing op deze zwarte lijst betekent voor de betrokken personen en bedrijven een stigma als “malafide” eigenaar. De toenmalige leider van het Alijda-project, dr. Frank van Vliet heeft geen doekjes gewonden om het doel van het plaatsen op deze zwarte lijst, namelijk het *‘uit de stad jagen van deze klootzakken’*. Deze opmerking is destijds breed in de pers uitgemeten. Het doel van vermindering van overlast en/of illegale/onrechtmatige praktijken, zoals geformuleerd in artikel 2.1.1. van het Alijda-convenant komt erop neer dat het de huiseigenaars die op deze lijst geplaatst zijn onmogelijk gemaakt wordt hun onderneming verder te zetten. De Alijda-partners dragen rechtstreeks bij aan dit doel door alle handhavings- en controleapparaten van de verschillende afdelingen langs te sturen en de betrokkenen te bedelven onder dwangsom- en bestuursdwangbesluiten, bestuurlijke en strafrechtelijke boetes op te leggen, vergunningsaanvragen te traineren, belastingcontroles door te voeren, buitenproportionele aanslagen op te leggen en strafrechtelijk te vervolgen voor elk strafbaar feit dat in aanmerking komt waarbij het gebruikelijke vervolgingsbeleid terzijde geschoven wordt. Indirect wordt de betrokkene schade toegebracht door bankrelaties te informeren en onder druk te zetten, financieringsovereenkomsten te beëindigen en bijvoorbeeld notarissen en makelaars te beïnvloeden geen opdrachten van betrokkenen uit te voeren. Verder worden civiele procedures van derden tegen de betrokkenen gefinancierd en gecoördineerd.

Bijlage 4: Artikel Volkskrant 30 augustus 2004

Hoewel al redelijk vroeg het vermoeden ontstaan is dat hier sprake was van een gecoördineerde actie, is pas in 2004 officieel bevestigd dat Engel en zijn vennootschappen op een prominente plaats op de Alijda-lijst geplaatst waren. Op grond van welke criteria dit gebeurd is, blijft tot op heden onduidelijk.

Vaststaat dat door deze Alijda-methode de betrokkenen zware financiële schade toegebracht is. De personen en bedrijven waarvan bekend is dat deze destijds op de Alijda-

lijst geplaatst zijn, zijn stuk voorstuk in staat van insolventie geraakt. In veel gevallen is het faillissement aangevraagd door de Belastingdienst Rijnmond, eveneens Alijda-partner.

Op 4 juli 2007 is overigens door de Raad van State geoordeeld dat het Alijda-convenant in strijd met artikel 16 Wet bescherming Persoonsgegevens gehandeld heeft. Hierin heeft de Afdeling Rechtspraak geoordeeld dat:

“Huseigenaars die op deze lijst voorkomen, staan in een negatief daglicht. Van hen wordt aangenomen dat zij zich bezighouden met malafide praktijken, dan wel dat daarvoor aanwijzingen bestaan. (...) Het criterium om op de zwarte lijst geplaatst te worden is niet duidelijk omschreven in de privacyregeling. De in artikel 5 van de privacyregeling gebruikte formulering geeft onvoldoende inzicht in welke gevallen een gedraging of incident wel en in welke gevallen deze niet tot plaatsing op de lijst leidt. Door niet te kiezen voor een aantal specifieke gedragingen, bestaat het risico van willekeur.”

Bijlage 5: Uitspraak Raad van State, 4 juli 2007

Omdat ook aan de zijde van de Gemeente Rotterdam de juridische kosten van de talrijke procedures tegen Engel en zijn vennootschappen hoog opliepen, zijn er vanaf begin 2006 gesprekken gestart met de heer Van Vliet van Bureau Veilig om een oplossing te vinden. Deze gesprekken hebben geleid tot de verkoop van alle onroerende zaken die Engel en zijn vennootschappen bezitten in Rotterdam. Deze oplossing is voor de Gemeente Rotterdam mogelijk geweest omdat Engel niet in verband gebracht is met betrokkenheid bij hypotheekfraude of andere misdrijven(uitspraak van Van Vliet van Bureau Veilig). Fort Oranje biedt bewijs aan van dit punt middels het horen van Van Vliet.

Op 10 oktober 2007 heeft Engel zijn gehele bezit te Rotterdam verkocht aan de gemeente Rotterdam voor een koopprijs van €. Een afschrift van de nota van afrekening wordt hierbij als productie overgelegd. Van de koopsom is een bedrag van € 5.000.000 ten behoeve van de Rijksbelastingdienst in depot gestort. Voorwaarde bij deze overeenkomst is dat Engel zich direct noch indirect nog mag bezighouden met vastgoed in Rotterdam en omstreken. Tevens is overeengekomen dat Engel en aan hem gelieerde personen en vennootschappen van de Alijda-lijst gehaald worden.

Bijlage 6: nota van afrekening

Bijlage 7: depotovereenkomst

Tijdens het proces van de verkoop aan de Gemeente Rotterdam is de Belastingdienst een onderzoek naar de administratie van Engel en zijn vennootschappen gestart. Door de gestelde gebrekkige inzichtelijkheid is de administratie verworpen.

Nadere toelichting

In het controlerapport is een beschrijving van de administratie te vinden. Als gevolg van de psychische stoornis, deed Engel de administratie geheel zelf. Zo schrijft de inspecteur:

“De financiële administratie is in de jaren 2002 tot en met 2005 volledig in handen geweest van de heer Engel. Hij heeft zich af en toe laten bijstaan door een personeelslid of een kennis. Alle werkzaamheden tot en met het uitbrengen van de jaarrekening heeft hij voor zijn rekening genomen.”

en

“Alle keren dat ik de heer Engel heb bezocht in zijn kantoor aan de Schuttevaerweg, constateerde ik een administratieve wanorde. Het hele kantoor ligt bezaaid met stapels papier, niet alleen op bureau’s maar ook op de grond. Het gevolg hiervan was onder meer dat de heer Engel soms heel lang moest zoeken naar stukken waar ik om vroeg. Het is meerdere malen voorgekomen dat hij de gevraagde stukken niet kon vinden.”

De inspecteur heeft daarna op basis van fictieve en volstrekt onrealistische gegevens aanslagen opgelegd. Dit terwijl zowel de inspecteur de heer J.A. Van Splunter en de Ontvanger de heer J.C. Roovers vanaf eind jaren negentig betrokken zijn het Alijda-overleg en Engel sindsdien nauwgezet gevolgd hebben en daardoor een goed inzicht hebben in de vennootschappen. De inspecteur is tot de volgende aanslagen gekomen:

Nederlandse Staalindustrie

OB 1998		€	8.646,00
OB 1999		€	33.110,00
OB 2000		€	21.583,00
OB 2001		€	36.293,00
OB 2003		€	39.898,00
LH 2003		€	14.524,00
PB 2002		€	28.431,00
VPB 2004		€	31.495,00

C. Engel Vastgoed Rotterdam B.V.

LH 2003		verrekend	€	266.547,00
VPB 2002		verrekend	€	268.787,00
VPB 2003		verrekend	€	69.691,00
VPB 2004		verrekend	€	53.790,00
VPB 2005		verrekend	€	495.899,00
LH	801285689a013500		€	457.248,00
LH	801285689A015500		€	822.133,00
VPB	801285689v360112		€	281.616,00

VPB	801285689V460112	€	536,00
VPB	810285689V560112	€	733.841,00
VPB	801285689V660112	€	468.153,00

Engel Beheer B.V.

VPB 2003		verrekend	€	158,00
VPB 2007		verrekend	€	3.407.808,00
VPB 2008		verrekend	€	21.461,00
Dividend 2004		verrekend	€	218.359,00
BVG	801284776UWV0401		€	59.965,00
BVG	801284776UWV0450		€	59.962,00
BVG	801284776UWV0501		€	54.924,00
BVG	801284776UWV0550		€	54.921,00
D09	20.081.850.600.177		€	410.426,00
D09	20.091.850.600.096		€	1.119.773,00
VPB	8012.84776V860112		€	149.009,00
VPB	8012.84776V960112		€	135.908,00

C.J.M. Engel

IB 2002		verrekend	€	7.414,00
IB 2004		verrekend	€	98.472,00
IB 2005		verrekend	€	126.491,00
IB 2006		verrekend	€	135.282,00
IB 2007		verrekend	€	124.457,00
ZVW 2007		verrekend	€	1.863,00
IB 2008			€	123.271,00
IB 2009			€	76.947,00
IB 2010			€	65.342,00
IB 2002			€	384.835,19
			€	10.969.269,00

Door oplegging van deze aanslagen is niet alleen de gehele in depot gestorte som verrekend, doch dient door Engel en zijn vennootschappen nog bijna zes miljoen euro bijbetaald te worden. Hiermee is feitelijk het gehele vermogen van Engel wegbelast. Sterker, Engel dient nog bij te lenen om deze aanslagen te kunnen voldoen. Dit terwijl vaststaat dat Engel Vastgoed en Engel Beheer niet meer actief geweest zijn in de jaren na 2007 en uitsluitend verlies geleden hebben. De omvang van de opgelegde aanslagen doet vermoeden dat binnen het Alijda-project afgesproken is dat de door de Gemeente Rotterdam betaalde

koopsom teruggehaald dient te worden. De handelwijze van de Belastingdienst heeft dan ook veel weg van een onteigeningscampagne.

Nadere toelichting

Om de werkwijze van de Belastingdienst te illustreren, worden hier een aantal sprekende voorbeelden van de absurditeit van de opgelegde aanslagen aangehaald. :

Aanslagen VPB

Over de jaren 2007 tot en met 2013 zijn door de inspecteur voor € 3.940.186,-- aan aanslagen VPB opgelegd. Waar de meeste vastgoedbedrijven in deze jaren van economische neergang zware verliezen hebben geleden dan wel in faillissement zijn geraakt, gaat de inspecteur ervan uit dat de vennootschappen van Engel jaarlijks aanzienlijke winsten heeft gerealiseerd.

De opgelegde aanslagen VpB zijn dusdanig onrealistisch dat er sprake is van meerdere mathematische onmogelijkheden.

Zoals blijkt uit de afrekening van Loyens & Loef van 14 december 2007 bedroeg de verkoopwaarde van de onroerende zaken van Engel Vastgoed € 9.406.000 (verkochte I en II). Door de Belastingdienst is een aanslag VpB over 2007 opgelegd van € 3.407.808. Zelfs in het absurde geval dat uitgegaan wordt van een inkoopwaarde van de verkochte onroerende zaken van nihil en er dat jaar geen kosten gemaakt zijn (opbrengst is daarmee winst) dan nog zou de maximale aanslag VpB 2007 maximaal € 2,5 miljoen kunnen bedragen. De opgelegde en geïncasseerde aanslag VpB over 2007 gaat uit van een winst van € 13.631.232 (!), ruim vier miljoen meer dan de volledige verkoopopbrengst.

Ook met de aanslag VpB 2005 hebben door de Inspecteur onverklaarbare rekenexercities plaatsgevonden. Op 10 november 2007 is de definitieve aanslag VpB 2005 vastgesteld op nihil. Om misverstanden te voorkomen: deze nihil-aanslag is opgelegd na afronding van het belastingonderzoek zodat niet gesteld kan worden dat een en ander nog niet bekend was(!) In het verrekeningsoverzicht is door de Belastingdienst echter ineens een bedrag van € 495.899 aan VpB 2005 in rekening gebracht, waarbij dus ineens uitgegaan is van een gerealiseerde winst van bijna twee miljoen euro.

Bijlage 8: aanslag VpB 2005

Dit is de tweede mathematische onmogelijkheid. Voor de jaren na 2005 zijn er volgens de Belastingdienst geen uitdelingen meer gedaan, immers er zijn over deze jaren geen aanslagen Dividendbelasting opgelegd. Dan rijst de vraag waar het opgebouwde eigen vermogen gebleven is indien de Belastingdienst over de jaren 2005 tot en met 2013 uitgaat van een winst van in totaal rond de twintig miljoen euro? Het staat vast dat de vennootschappen van Engel op het moment van het faillissement een negatief vermogen hadden.

Bijlage 9: mathematische onmogelijkheden in grafieken met toelichting

Onttrekking pand straat (punt 9.1.9 Onderzoeksrapport)

De zoon van Engel, Jan Engel, heeft jarenlang gewoond in een aan Engel Vastgoed Rotterdam B.V. toebehorende pand gelegen aan de straat nr.. Dit betreft een kleine bovenwoning in een pand in, een onaantrekkelijke achterstandswijk, die destijds in zeer slechte staat van onderhoud verkeerde. Volgens het rapport woonde in een andere woning in dit pand een Turkse familie die € 159,-- per maand aan huur betaalde. De inspecteur stelt zich op het standpunt dat de bewoning door Jan Engel een bewuste bevoordeling is welke als uitdeling aangemerkt wordt.

Men mag aannemen dat de huur die betaald wordt voor de andere woning in het pand richting geeft aan de huurwaarde voor de door Jan Engel bewoonde woning. Oude woningen met achterstallig onderhoud hebben een lage huuropbrengst. Om de omvang van deze bevoordeling te berekenen hanteert de inspecteur echter een rekenwijze die tot een zesmaal hogere huurwaarde komt, typerend voor de werkwijze van de inspecteur in dit dossier.

De inspecteur gaat uit van een taxatiewaarde van het gehele pand van € 160.000,--. De Turkse familie betaalt een huur van € 1.908,-- per jaar. Volgens de inspecteur moet een pand een rendement van 7% halen, zodat de woning van de Turkse familie een waarde van € 27.000,-- vertegenwoordigt. Uitgaande van een waardestijging van € 10.000,-- in de jaren 2002 tot 2005 resteert voor de door Jan Engel bewoonde woning een waarde van €123.000,--. De bevoordeling in 2005 bedraagt daarmee € 123.000,-- maal het gebruikelijke rendement van 7% per jaar is € 8.610,--. Deze bevoordeling is netto, en moet dus gebruteerd worden in verband met de Dividendbelasting. Deze bevoordeling is immers tegelijkertijd een uitdeling. Over 2005 bedraagt deze € 2.870,--.

Deze berekening heeft voor volgende aanslagen gevolgen:

- *De omzet wordt verhoogd met € 8.610,--*
- *De aanslag Dividendbelasting wordt verhoogd met € 2.870,--*

Voor de door Jan Engel bewoonde achterstandswoning, waarvoor de buurman € 159,-- per maand betaalt, moet volgens de inspecteur een bedrag van € 956,-- per maand in rekening gebracht worden. Deze huur is ver boven de wettelijke huurgrens, zonder dat rekening gehouden wordt met het achterstallige onderhoud aan het pand.

Bijlage 10: Controlerapport pagina 83

Heffingen lagere overheden 2002 en 2003

In de V/W-rekening van Engel Vastgoed is in 2002 voor € 58.888,-- en 2003 voor € 39.124,-- een kostenpost "Heffing lagere overheden" opgenomen. Dit betreft betalingen die per bank hebben plaatsgevonden. Uit een steekproef is gebleken dat een aantal aanslagen betrekking hebben op de periode vóór 1 januari 2002. Over de jaren voor 2002 is een compromis gesloten met de Belastingdienst. Doordat niet alle aanslagen zich in de crediteurenmap bevinden, heeft de inspecteur de posten voor € 80.000,-- verlaagd. Het gebezigde argument van de inspecteur snijdt geen hout. Ten eerste heeft het gesloten compromis geen betrekking op de gemeentelijke belastingen. Daarbij zijn de kosten in 2002 betaald en zijn deze niet ten laste van de voorgaande jaren gekomen. Een kostenpost van € 80.000 waarvan vast staat dat

deze daadwerkelijk betaald is, wordt hier zomaar geschrapt en bij de winst meegenomen.

Bijlage 11: Controlerapport pagina 100

Flying High

In 2002 heeft Engel Vastgoed een bedrijfspand verkocht aan de Schuttevaerweg 106 te Rotterdam. Achteraf is gebleken dat de kopende partij in het strafrechtelijk onderzoek "Flying High" (Air Holland onderzoek) naar voren is gekomen. Een verdachte X in deze zaak heeft in een verhoor verklaard dat bij de aankoop van het pand een bedrag van Fl. 2.000.000,-- in contanten aan Engel betaald is.

Volgens de koopakte is het pand echter voor Fl. 4.000.000,-- verkocht. De getaxeerde waarde bedroeg € 3.700.000, voor welk bedrag het pand ook lange tijd op de markt is aangeboden.

Engel is door de inspecteur met deze verklaring geconfronteerd. Engel heeft stellig ontkend dit bedrag ontvangen te hebben maar was wel op de hoogte van dit soort geruchten die zelfs gingen tot bedragen van tien miljoen gulden. Engel heeft toegelicht dat de kopers het pand voor Fl. 300.000 meer gekocht hebben omdat de bemiddelaar dit bedrag als commissie wilde ontvangen. Dit is ook zo gebeurd. Dit bedrag is in de administratie geboekt. De koopsom is per bank ontvangen. Deze transactie biedt geen enkele aanwijzing dat in deze transactie andere gelden gevloeid zijn dan de in de koopakte opgenomen koopsom.

Op basis van deze volstrekt ongeloofwaardige verklaring van een verdachte in een strafrechtelijk onderzoek heeft de inspecteur de winst over 2002 verhoogd met € 907.560 en deze als uitdeling aangemerkt zodat ook de Dividendbelasting navenant verhoogd is.

De beantwoording van de vraag waarom iemand boven op de officiële vraagprijs zwart een bedrag van twee miljoen gulden zou betalen, wordt door de inspecteur wel heel makkelijk afgedaan. Vast staat immers dat het pand niet onder de taxatiewaarde verkocht is. Volgens de inspecteur worden bij witwasoperaties vaak hogere prijzen betaald. Nu de betaalde prijs overeenstemt met de prijs waarvoor dit pand al geruime tijd op de markt aangeboden werd, is dit echter een volstrekt onaannemelijke verklaring. Immers, niemand betaalt de officiële vraagprijs waarvoor het pand op de markt is doet daarbij een paar miljoen in contanten cadeau (sic!).

Engel is overigens nooit verdachte geweest in dit onderzoek, ook niet voor het medeplegen van witwassen. In het controlerapport wordt Engel op een tendentieuze wijze verdacht gemaakt zonder dat daarvoor enig aanknopingspunt bestaat. Het opleggen van belastingaanslagen ter hoogte van bijna een miljoen euro op basis van een ongesubstantieerde gerucht heeft niets te maken met de taak op basis van concrete aanwijzingen tot een redelijke belastingheffing te komen.

Bijlage 12: Controlerapport pagina 85 e.v.

IB 2002, 2008 en 2009

Opmerkelijk is de aanslag IB 2002. Waar de Inspecteur de aanslag IB jaarlijks vaststelt voor bedragen die tussen de € 65.000 en € 140.000 liggen, is voor 2002 een voorlopige aanslag van € 7.414 opgelegd. Eerst nadat alle aanslagen door de Belastingdienst zijn verrekend met het depot van € 5.000.000 komt de Inspecteur met een definitieve aanslag van € 384.835,19. Deze opvallende volgorde doet vermoeden dat hiermee door de Inspecteur bewust een vordering op Engel is gecreëerd die niet met het depot verrekend kon worden.

Ook staan nog de vorderingen IB 2008 en 2009 op de lijst van openstaande aanslagen, terwijl deze na het aanzeggen van de executie van de privéwoning zijn geschikt middels een vaststellingsovereenkomst (zie hierna Productie 19).

Bijlage 13: brief Belastingdienst betwisting verrekening

Voor zover Engel al rechtsmiddelen heeft aangewend tegen deze talrijke volstrekt absurde aanslagen, is dit op een volstrekt ondeugdelijke wijze gebeurd. Daar waar Engel verweer had dienen te voeren teneinde de onjuistheid van de opgelegde aanslagen aan te tonen, heeft Engel als gevolg van een psychiatrische stoornis – waarover hierna meer – zijn tijd besteed als receptionist bij zijn camping.

Bijlage 14: psychodiagnostisch verslag onderzoek oktober 2010

Bijlage 15: medisch/psychiatrisch rapport

Bijlage 16: verzoekschrift ondercuratelestelling

Nadere toelichting

Het vermogen van Engel is niet alleen ernstig aangetast door het Alijda-project. Het eigen vermogen van Engel en zijn vennootschappen is verder aanzienlijk gereduceerd door onzakelijke en irrationele transacties. Engel is een prooi voor personen met twijfelachtige bedoelingen. Engel heeft meerdere miljoenen aan leningen verstrekt zonder dat daar tegenover enige zekerheid tot terugbetaling stond. De persoonlijke levensstijl van Engel heeft zich daarentegen altijd gekenmerkt als uiterst zuinig, om niet te zeggen Spartaans.

Op aandringen van familieleden – die vermoedden dat hier meer aan de hand is – is in het onderzoekscentrum Yulius een psychodiagnostisch verslag opgesteld. Hieruit blijkt dat sprake is van een psychiatrische stoornis. In de conclusie is volgende te lezen:

“De gegevens uit de interviews, de tests en de vragenlijsten wijzen vrij eenduidig in de richting van ASS, bij cliënt te classificeren als pervasieve ontwikkelingsstoornis NAO (“PDD-NOS”). (...) De beperkingen in de sociale interactie (vooral wederkerigheid) en de communicatie (beperkt verbeeldingsvermogen, slechte sociale betekenisverlening) zijn wel duidelijk genoeg om de conclusie ASS te mogen trekken.”

Ter aanvulling van het onderzoek van Yulius is door deskundige dr. J.A.H. Koelen (arts, psychotherapeut) nader onderzoek gedaan. In dit rapport is volgende conclusie te vinden:

“Bij onderzochte is inderdaad sprake van een geestelijke stoornis, medisch/psychiatrisch gezien, namelijk een pervasieve stoornis c.q. een atypische autisme” inbegrip van atypische autisme, welke zich vooral uitte in beperkte reciproke interrelationele contacten, met ruimte voor zaken doen op een obsessieve en roekeloze wijze.”

Het staat dan ook vast dat bij Engel sprake is van een psychische stoornis die patroon van irrationeel handelen veroorzaakt.

Eind 2011 heeft de Ontvanger beslag gelegd op de privéwoning van Engel met een aanzegging tot openbare verkoop. Deze executieverkoop is uiteindelijk door een vaststellingsovereenkomst voorkomen.

Bijlage 17: vaststellingsovereenkomst

De zoon van Engel, Jan Engel, en de juridisch adviseur mr. J.S. Pols hebben een aantal gesprekken gevoerd met de inspecteur en de Ontvanger in een poging tot een redelijke en proportionele belastingheffing te komen. Deze gesprekken waren aanvankelijk hoopgevend doch hebben uiteindelijk tot niets geleid. Na twee voorafgaande gesprekken was de toon van het derde gesprek op 9 januari 2013 dusdanig gewijzigd dat de gesprekken afgebroken zijn.

Toelichting

Op een vraag van Pols aan Roovers of hij het redelijk vond om het gehele vermogen van Engel weg te belasten, antwoordde deze dat dit een filosofische vraag was waar hij zich niet mee bezighield. Een aantal maanden later vroeg de Belastingdienst het faillissement van Engel Beheer en Engel Vastgoed aan.

Achteraf, ter zitting van de behandeling van de faillissementsaanvraag, is duidelijk geworden waarom de Belastingdienst haar interesse in een redelijk vergelijk met Engel verloren had. In de Chambers of Commerce and Trade van Isle of Man heeft de Ontvanger vastgesteld dat D. geliquideerd is door Engel. Daardoor kreeg de Belastingdienst het idee dat het vermogen van D. aan Engel toegevallen was, en waardeerde vervolgens alle met hypotheekrechten afgezekerde objecten op tot potentiële verhaalsobjecten. Op de faillissementszitting is voor de Belastingdienst echter duidelijk geworden dat de onderneming feitelijk verhuisd is naar en de hypotheekrechten met de vorderingen overgedragen zijn.

Aanwijzingen voor een vervolg op gecoördineerde acties tegen Engel

Vanaf 2008 heeft Fort Oranje te maken met vergelijkbare problemen als de Rotterdamse vennootschappen. Het recreatiepark staat onder verscherpt toezicht van alle beschikbare

handhavingsinstanties van de gemeente Zundert, de politie, het Openbaar Ministerie, de Belastingdienst en de brandweer. Hier tekent zich een patroon af dat grote gelijkenis vertoont met het Alijda-project. Niet alleen vinden regelmatig grote gecoördineerde handhavingsacties plaats, ook heeft de Gemeente Zundert een handhavingsambtenaar aangenomen die zich uitsluitend bezighoudt met Fort Oranje.

Het vermoeden is onontkoombaar dat de controles en handhavingsbesluiten gericht zijn op het beschadigen van Fort Oranje, namelijk in de eerste plaats door het sluiten van het recreatiepark, en daarnaast door het opleggen en invorderen van dwangsommen.

Toelichting:

Fort Oranje heeft sinds 2008 te maken gehad met navolgende besluiten:

- *In 2008 een dwangsombesluit tot verwijdering van stacaravans;*
- *In 2009 een integrale controleactie van politie, Belastingdienst, gemeente, brandweer, douane en FIOD;*
- *In 2009 een besluit tot verhaal van de opruimingskosten van aangetroffen hennepplantages;*
- *In 2009 een dwangsombesluit tot sluiting van de camping van € 500.000,-;*
- *Een besluit onder dwangsom van € 20.000 van 20 januari 2011 tot het verwijderen van snoeihout;*
- *Een besluit onder bestuursdwang van 2 mei 2011 tot sluiting van de camping;*
- *Een besluit onder dwangsom van € 100.000,- van 13 juli 2011 tot het beëindigen van het huisvesten van seizoenarbeiders op de camping;*
- *Een bestuursdwangbesluit van 23 augustus 2012 tot het verwijderen van stacaravans;*
- *Een besluit onder bestuursdwang tot bodemonderzoek in 2013;*
- *Het opleggen van een boete voor bodemvervuiling geconstateerd bij een bewoner van de camping;*
- *In 2014 een besluit onder dwangsom tot het stilleggen van egalisatiewerkzaamheden op de parkeerplaats*
- *Een boete voor het overtreden van de Boswet;*
- *Een boete voor het aanwezig hebben van rode diesel in een voertuig dat op de camping aangetroffen is.*

De beschadigende handhavingsacties worden ondersteund door andere bestuursorganen. Zo heeft bijvoorbeeld de brandweer een dubieuze rol gespeeld bij het besluit van de Gemeente Zundert tot sluiting van het recreatiepark op grond van brandveiligheid. De brandweer heeft daarbij steeds geweigerd toelichting te geven of overleg te plegen met Fort Oranje over de wijze waarop Fort Oranje tegemoet kon komen aan de herhaaldelijk gewijzigde brandveiligheidsvoorschriften. De brandweer heeft Fort Oranje verwezen naar de Gemeente Zundert.

Bijlage 18: schriftelijke verklaring Paul Raas

Nadere toelichting:

Los van de discutabele normen van brandveiligheidsvoorschriften die de brandweer opgelegd heeft aan Fort Oranje staat het vast dat de brandweer de metingen van de capaciteit van de brandkranen opzettelijk gemanipuleerd heeft. De brandkranen zouden volgens deze metingen niet aan de door de brandweer gestelde eis van 30 m³ water per uur voldoen aangezien deze over slechts een capaciteit van 3 m³/uur zouden beschikken. De Gemeente Zundert heeft mede op basis van deze metingen pogingen gedaan het recreatiepark te sluiten. Achteraf is vastgesteld dat de brandweer de metingen verricht heeft met een gemanipuleerd opzetstuk. Uit een eigen meting in het bijzijn van de brandweer bleek sprake van een capaciteit van ruim 32,5 m³ water, waarmee ruimschoots aan de norm voldaan was.

Uit de stukken waarover middels een WOB-verzoek beschikt kan worden, kunnen een aantal conclusies getrokken worden wat betreft de samenwerking tussen de Gemeente Zundert en de brandweer:

- *De Gemeente Zundert heeft elke poging tot constructief overleg tussen de brandweer en Fort Oranje over mogelijke oplossingen voor bestaande knelpunten bewust geblokkeerd;*
- *De brandweer is in samenspraak met de Gemeente Zundert bewust niet uitgenodigd bij diverse handhavingsacties. Reden hiervoor is dat de brandweer geconstateerd had dat Fort Oranje aan een aantal gestelde brandveiligheidseisen wél voldaan had terwijl de Gemeente Zundert overging tot handhaving op grond van deze zelfde eisen;*
- *De brandweer heeft vastgesteld dat de Gemeente Zundert haar proces met betrekking tot Fort Oranje niet op orde had. Daarnaast heeft de brandweer geconstateerd dat de door de Gemeente Zundert aan Fort Oranje opgelegde brandveiligheidseisen hoger waren dan volgens de vastgestelde regelgeving nodig was. Ook dit waren redenen voor de Brandweer om bewust buiten officiële inspecties te blijven. De brandweer heeft de Gemeente Zundert gewaarschuwd dat zij in dat geval rekening diende te houden met goedkeuringen en beslissingen ten gunste van Fort Oranjes;*

Bijlage 19: selectie uit e-mailcorrespondentie tussen de Gemeente Zundert en de brandweer

Fort Oranje is door de opvolgende handhavingsacties geconfronteerd met hoge juridische kosten. Tot op heden is Fort Oranje herhaaldelijk in het gelijk gesteld door zowel de rechtbank als de Raad van State. Gevolg van het herhaaldelijke aanzeggingen tot sluiting door de gemeente is dat de omzet van Fort Oranje inmiddels gereduceerd tot een onrustbarend niveau.

Nadere toelichting:

De gemeente heeft bij elke naderende sluiting de huurders van Fort Oranje benaderd door het verspreiden van brieven onder de campinggasten waarin gesteld werd dat

Fort Oranje niet voldeed aan de geldende regelgeving en derhalve zou moeten sluiten. De bewoners werden derhalve aangeraden het recreatiepark te verlaten en aangemoedigd de eigenaar aan te spreken op schadevergoeding.

Een volgende aanwijzing dat sprake is van een gecoördineerde actie van diverse bestuursorganen om aan Engel schade toe te brengen volgt uit het faillissementsverslag van de curator van Engel Beheer en Engel Vastgoed (hierna te noemen: "de curator"). Tot verrassing van Fort Oranje blijkt de Belastingdienst Rijnmond een boedelbijdrage te hebben verstrekt aan de curator van € 15.000 en de Gemeente Zundert van € 11.050. Dit is opvallend aangezien de Gemeente Zundert geen legitiem belang heeft bij de afwikkeling van het faillissement. De gemeente is geen schuldeiser in het faillissement.

Op 9 juli 2014 is een WOB-verzoek gedaan bij de Gemeente Zundert teneinde stukken met betrekking tot de achtergrond van deze boedelbijdragen te achterhalen. Op 19 november 2014 (wettelijke termijnen gelden bij de Gemeente Zundert uitsluitend voor burgers) zijn een beperkt aantal stukken ontvangen. Uit deze stukken blijkt dat de curator, de Gemeente Zundert en de Belastingdienst Rijnmond samenwerken. Doel van de boedelbijdrage is het starten van een civiele procedure tegen D. om de koopovereenkomsten levering van de aandelen O-Projects te vernietigen en terug in de boedel van Engel Beheer te brengen. Daarnaast is een deel van de boedelbijdrage expliciet bedoeld om strafrechtelijk aangifte te doen van faillissementsfraude. Deze strategie past in de handelwijze van een project als Alijda, dat bij de afweging tot de inzet van bevoegdheden het toebrengen van schade vooropstelt.

Bijlage 20: Besluit WOB-verzoek 19 november 2014 met verstrekte stukken

Nadere toelichting

De door de Belastingdienst, curator en Gemeente Rotterdam gemaakte afspraken, voor zover en beperkt als deze uit de stukken naar voren komen, zijn in meerdere opzichten merkwaardig. Bij de bestrijding van faillissementsfraude hebben politie en justitie een taak als ultimum remedium.¹

Dat wil zeggen dat politie en justitie moeten optreden, indien:

- a. de curator en/of de Belastingdienst bij gebrek aan administratieve, financiële en/of dwangmiddelen niet in staat zijn de fraude hard te maken en/of weggesluisde activa c.q. verhaalsvermogen te achterhalen;*
- b. er geen activa/verhaalsmogelijkheden meer te achterhalen zijn en een civielrechtelijke of fiscaalrechtelijke reactie dus zinloos is;*
- c. de civielrechtelijke of fiscaalrechtelijke actie de fraudeur niet treft (vgl. art. 34-36 Invorderingswet 1990);*
- d. het feit zo ernstig is qua omvang, modus operandi, recidive enz. dat het openbare strafproces en de specifieke strafrechtelijke sancties voor preventie en repressie onmisbaar zijn;*

---

¹Faillissementsfraude en de rol van de Belastingdienst, mw. prof. mr. C.M. Hilverda, Weekblad voor Fiscaal Recht: WFR 2013/1156

Geen van deze omstandigheden doet zich voor. D. heeft voor de aandelen O-Projects een koopsom van € 500.000,- betaald. Nadat de curator D. gesommeerd heeft de aandelen terug te leveren, heeft D. zich op het standpunt gesteld dat de aandelen een waarde van nihil vertegenwoordigen.

Deze waarde is gebaseerd op het hypotheekrecht waarmee de onroerende zaken van Fort Oranje zijn belast. De onroerende zaken zijn de enige activa met waarde, doch kunnen door het hypotheekrecht niet bijdragen bij de waardering van de aandelen. De door Fort Oranje gedreven onderneming heeft eerder een negatieve waarde gezien de talrijke procedures en problemen waarmee de vennootschap belast is.

D. heeft meermaals aangeboden de aandelen door een gezamenlijk aan te wijzen taxateur te laten waarderen, waarbij D. waarde in de boedel zal storten ofwel de aandelen zal terug leveren. De curator heeft bij herhaling geweigerd medewerking te verlenen aan een dergelijke minnelijke doch voor de hand liggende oplossing, die tegelijk zou hebben aangetoond dat van strafrechtelijk handelen geen sprake is, en daarmee de door de curator gedane aangifte bij de FIOD van onwaarde maken. Deze handelwijze doet vermoeden dat de Belastingdienst en de Gemeente Zundert vooral geïnteresseerd zijn in het creëren van een aanleiding voor een strafrechtelijke vervolging van Engel.

Bijlage 21: correspondentie tussen D. en de curator

Het staat vast dat de door de Gemeente Zundert overgelegde stukken door incompleetheid slechts een zeer beperkte inzicht verschaffen in de samenwerking en het overleg met de Belastingdienst Rijnmond en de curator. Niet alleen ontbreekt de correspondentie waaruit de eerste contacten blijken, ook wordt in de verstrekte stukken slechts een bedrag van € 5.000 aan boedelbijdrage verantwoord. Gespreksverslagen ontbreken eveneens.

Opmerkelijk is ook dat de curator de door de Belastingdienst aangemelde volstrekt onrealistische aanslagen Vennootschapsbelasting over de jaren 2009 tot en met 2012 zonder meer geaccepteerd heeft. Dit terwijl de curator over deze jaren een complete administratie ontvangen heeft waaruit blijkt dat van enige winst in de fiscale eenheid geen sprake geweest kan zijn. De curator heeft dit in een gesprek met Pols beaamd, doch meldt dat het niet op zijn weg ligt de Belastingdienst hierop aan te spreken. Het doet vermoeden dat de vorderingen voor de Vennootschapsbelasting 2009 en 2010 middels de aansprakelijkstelling van Fort Oranje als bruikbaar gezien worden in het realiseren van de doelstellingen van de samenwerking tussen de Gemeente Zundert en de curator.

In een gesprek op 12 augustus 2014 met de curator worden de intenties van de samenwerking duidelijk. Zo geeft de curator toe dat de gemeente de aan Fort Oranje toebehorende onroerende zaken van ruim 27 hectares grond met een aantal gebouwen naar zich toe wenst te trekken. De Belastingdienst is bereid hierbij een handje te helpen.

Nadere toelichting

Op welke wijze dit past binnen het takenpakket van de Belastingdienst, is niet duidelijk. Over de verdere doelstellingen van de samenwerking kan op dit moment slechts gegist worden. Dat de Belastingdienst en de gemeente een financiële bijdrage geleverd hebben om Engel en zijn zoon zowel strafrechtelijk als civielrechtelijk uit te schakelen, doet weinig goeds vermoeden.

Dat de gemeente interesse heeft in de grond van Fort Oranje, is een gerucht dat al enkele jaren bekend is. Het beleid van de gemeente, om met alle middelen te proberen de camping te sluiten, dan wel substantiële vorderingen te creëren door het opleggen van dwangsommen, versterkt deze verdenking.

Naar aanleiding van de mededelingen van de curator, is contact gezocht met de gemeente. In een e-mailbericht van 18 augustus 2014 is de gemeente uitgenodigd om in onderhandeling te treden over de aankoop van het recreatiepark. Met de heer mr. A. Knops, werkzaam als jurist bij de gemeente, is hierover telefonisch gesproken. Op 17 september 2014 is het taxatierapport aan de gemeente toegezonden. Op 18 september 2014 heeft Knops geantwoord dat de stukken voorgelegd zijn aan de bevoegde functionarissen. Verder dient over dit verzoek contact opgenomen te worden met de curator.

Bijlage 22: e-mailbericht 18 augustus 2014 en 17 september 2014

Bijlage 23: e-mailbericht 18 september 2014

Uit verdere mededelingen van de curator is naar voren gekomen dat een delegatie van de gemeente de curator bezocht heeft voor een overleg over de aankoop van het recreatiepark. De gemeente heeft laten weten de grond in eigendom te willen verwerven, doch de onderhandelingen via de curator te willen laten verlopen. Ook wordt gesproken over de hoogte van het bod. De curator heeft de gemeente geadviseerd de door haar vastgestelde WOZ-waarde als richting te nemen. De gemeente heeft toegezegd een bod te zullen uitbrengen richting de curator.

In de daarop volgende maanden blijft een bod uit. Wel is er ineens een (betwiste) schuldeiser die voortvarend te werk gaat om het recreatiepark te veilen. Er zijn meerdere sterke aanwijzingen dat tussen de gemeente en de schuldeiser, hierna te noemen: "Keytech", afspraken gemaakt zijn teneinde een veiling te forceren. Deze sterke aanwijzingen bestaan onder meer uit uitspraken van de veilende notaris en de ongerijmde handelwijze van Keytech, waarbij het veilen van het recreatiepark een hogere prioriteit lijkt te hebben dan het binnenhalen van de vordering.

Nadere toelichting

Keytech is door het destijds door Fort Oranje aangezochte adviesbureau Confiance naar voren geschoven om brandwachten te leveren. Confiance heeft ongevraagd haar diensten aangeboden op het moment van een dreigende sluiting van het recreatiepark op grond van vermeende problemen met de brandveiligheid. Keytech heeft in 2009 van Confiance de opdracht gekregen voor levering van de

brandwachten. Confiance zou een plan van aanpak schrijven waarmee de sluiting voorkomen kon worden.

Dit plan van aanpak is er nimmer gekomen. Wel heeft Confiance bij een gesprek met de gemeente eigenhandig aangeboden twee brandwachten te plaatsen op het park. Confiance ontvangt een commissie van Keytech per geleverde brandwacht. Keytech heeft vervolgens wekenlang veertig uur per dag in rekening gebracht voor de brandwachten tegen een uurloon van dertig euro.

Fort Oranje heeft zich op het standpunt gesteld dat hiertoe nimmer opdracht gegeven is aangezien het bestuur uitsluitend gezamenlijk bevoegd is. Nu slechts door een bestuurder mondeling opdracht gegeven zou zijn, ontstond er een geschil over de facturen van in totaal ruim € 50.000. Fort Oranje is in eerste en tweede aanleg in het ongelijk gesteld. Tegen het arrest is in juni 2014 door Fort Oranje cassatie ingesteld.

Op 4 mei 2014 heeft D. aan notaris .S de opdracht gegeven om tot uitwinning van de aan Fort Oranje toebehorende zaken over te gaan. De notaris heeft echter nagelaten de opdracht voortvarend aan te pakken. In juli 2014 heeft Keytech de executoriale verkoop aangezegd en notaris Mirck voor de uitvoering aangewezen. Notaris S heeft op 29 juli 2014 Mirck aangeschreven met de mededeling dat D. op 4 mei 2014 opdracht gegeven heeft en de verkoop ter hand zal nemen. Mirck zou dit met Keytech bespreken.

Ondanks herhaalde verzoeken om een antwoord, heeft Mirck niets meer vernomen van Keytech.

Achteraf is gebleken dat Keytech vanwege de onwillige houding van Mirck een andere notaris aangezocht heeft, namelijk notaris Leenders te Breda. Op 18 december 2014 is de executie aangezegd van het beslag ingeschreven in de registers van het kadaster op 20 oktober 2011. De aanzegging daartoe is aan D. betekend ten kantore van notaris Greving te Etten-Leur.

D. is pas op een laat tijdstip op de hoogte gesteld van het feit dat Keytech de executoriale verkoop in gang gezet heeft en dat deze op donderdag 12 februari 2015 zou plaatsvinden. De gemachtigde van D. heeft bij brief van 3 januari 2015 notaris Leenders erop gewezen dat D. bij een executoriale verkoop zwaar benadeeld zou worden zonder uitzicht op enige opbrengst voor Keytech. Ook is aan Leenders de correspondentie met de gemeente over een onderhandse verkoop toegezonden teneinde te laten zien dat D. bezig is een koper te zoeken om een hogere executieopbrengst te behalen.

De gemachtigde van D. heeft Leenders ook telefonisch gesproken. De gemachtigde heeft aangeboden om te spreken over betaling van een bedrag of het stellen van zekerheid voor de betaling van Keytech. Leenders heeft desgevraagd laten weten dat Keytech niet geïnteresseerd is in enig overleg daarover. Wel liet Leenders vallen dat de Gemeente over de verkoop informatie uitwisselt met hem en interesse heeft uitgesproken in de aankoop.

De verwachte verkoopprijs was volgens Leenders drie euro per vierkante meter, ofwel een bedrag van rond de €800.000 Dit terwijl de getaxeerde marktwaarde €3.825.000 bedraagt.

Ondanks meerdere pogingen van de advocaat van D. om tot een vergelijk te komen, bestaat aan de zijde van Keytech geen enkele interesse om de veiling te voorkomen, terwijl geen uitzicht bestaat op een opbrengst voor Keytech.

D. heeft middels een executiegeschil geprobeerd de veiling alsnog te voorkomen. Keytech heeft ter zitting het verweer gevoerd dat zij het bestaan van D. in twijfel trekt hoewel de advocaat van Keytech, mr. Kolkman, op dat moment al herhaaldelijk in contact geweest was met de advocaat van D., waarbij nimmer enige vraag gesteld is over het bestaan van D.

Het executiegeschil heeft geresulteerd in een opmerkelijk vonnis waarbij de advocaat persoonlijk in de proceskosten is veroordeeld. Een dag voor de veiling heeft Keytech zich bereid verklaard de executieverkoop op te schorten indien bij notaris Leenders een depot gestort zou worden van € 100.000. Ook dit is een merkwaardige eis aangezien de gehele vordering inclusief kosten en rente op dat moment € 77.000 bedraagt, doch het aangeboden bedrag is onbespreekbaar. D. heeft het bedrag uiteindelijk een uur voor de veiling kunnen storten bij de notaris.

D. heeft Keytech vervolgens gevraagd de veiling wel door te laten gaan doch haar over de gunning aan een veilingkoper te laten beslissen. Keytech heeft dit op onduidelijke gronden pertinent geweigerd. Dit duidt erop dat een en ander in samenspraak met de gemeente heeft plaatsgevonden, een gang van zaken die de medewerker van de curator, mr. Kloots, telefonisch bevestigd heeft.

Bijlage 24: e-mailbericht 4 mei 2014

Bijlage 25: e-mailbericht 29 juli 2014

Bijlage 26: brief 3 januari 2015

Bijlage 27: taxatierapport Fort Oranje

De Belastingdienst Rijnmond heeft bij brief van 13 november 2013 Fort Oranje aansprakelijk gesteld voor de aanslagen vennootschapsbelasting 2009 en 2010. Zonder dat dit bekend was bij Fort Oranje, is door accountantskantoor Van Leeuwen in 2009 – een ongunstiger moment is nauwelijks voorstelbaar - een verzoek tot het vormen van een fiscale eenheid voor de Vennootschapsbelasting ingediend bij de Belastingdienst. Vanaf 2013 is de Ontvanger begonnen met het verrekenen van de btw-teruggaven van Fort Oranje met de aanslagen vennootschapsbelasting van Engel Beheer. Ook is door de Belastingdienst Rijnmond vervolgens executoriaal beslag gelegd op de onroerende zaken van Fort Oranje.

Bijlage 28: brief 13 november 2013

Bijlage 29: aanvulling bezwaargronden 28 oktober 2015

Een andere aanwijzing dat op de achtergrond samengewerkt wordt door verschillende bestuursorganen teneinde Engel “te grazen te nemen”, is de doorzoeking van de woning van

Engel in België in oktober 2014 door de Belgische politie. De aanleiding voor dit onderzoek zou een tip zijn geweest dat in de woning een wietplantage aanwezig was. Vanzelfsprekend is niets aangetroffen. Door de Belgische advocaat mr. Karel Peeters is het dossier ingezien. In het dossier bevinden zich stukken waaruit naar voren komt dat er contacten geweest zijn met de Nederlandse autoriteiten. In de door Nederland verstrekte informatie wordt gesuggereerd dat Engel in verband gebracht wordt met verschillende gevallen van wietteelt.

Nadere toelichting

Gedoeld wordt op meerdere op het recreatiepark in stacaravans aangetroffen illegale wietkwekerijen. Er is nooit enige aanwijzing geweest dat Engel hier op enigerlei wijze bij betrokken was. Sterker, de gemachtigde van Engel heeft meermaals contact gezocht met zowel de politie en de hoofdofficier van justitie te Breda en aandacht gevraagd voor een aantal mogelijke wietplantages.

De politie heeft op deze meldingen nimmer actie ondernomen. Los daarvan zijn bij diverse integrale handhavingsacties verschillende wietplantages aangetroffen. De kosten voor het opruimen daarvan zijn wél bij Fort Oranje neergelegd. Ook de gemeente is namelijk van mening dat, indien het vermoeden bestaat dat zich een wietplantage bevindt, het op de weg van de eigenaar ligt om hiertegen op te treden en niet de politie.

Het verweer dat dit een zeker gevaar meebrengt voor de eigenaar – welk gevaar zich door bedreigingen en een mishandeling van Engel verwezenlijkt heeft – is terzijde geschoven. De politie heeft de aangifte van Engel van mishandeling aanvankelijk geweigerd op te nemen. Op grond van artikel 25 Politiegegevens is inzage in de dossiers verkregen. De zaak van de mishandeling van Engel is afgedaan als een "fake-aangifte". Sinds het begin van het Alijda-project is op basis van een aangifte van Engel of zijn vennootschappen nimmer tot vervolging overgegaan. Aangiftes tegen Engel hebben in alle gevallen tot vervolging geleid.

Bijlage 30: onderzoeksstukken justitie België

Bijlage 31: brieven hoofdofficier Breda

Bijlage 32: foto mishandeling

Bijlage 33: brief artikel 26 Politiegegevens

Strafbare feiten

Aangevers wensen aangifte te doen van de hierna omschreven mogelijke strafbare feiten. Omdat de feiten gepleegd zijn in een samenwerkingsverband, zal veelal sprake zijn van medeplegen en medeplichtigheid van andere genoemde partijen.

Tegen de heren mr. J.A. van Splunter en mr. J.S. Roovers is op 4 juni 2014 aangifte gedaan van schending van artikel 67 Invorderingswet 1990 en/of artikel 67 AWR. Deze aangifte kan als aanvulling beschouwd worden.

Vast staat dat er uitwisseling van informatie plaatsgevonden heeft met de curator, de Gemeente Zundert en mogelijke andere derden zonder dat dit noodzakelijk is voor de uitvoering van de belastingwet of invordering van enige belasting. Aangezien de Belastingdienst tot op heden geweigerd heeft inzage te geven in de dossiers van aangevers, zijn slechts een beperkt aantal overtredingen te documenteren. Aangenomen mag worden dat bij bestudering van het dossier dat zich bevindt onder Van Splunter en Roovers tal van overtredingen vast te stellen zijn. Dit betreft in ieder geval volgende gevallen:

- Door de curator zijn bij de dagvaarding van D. stukken gevoegd die afkomstig zijn van de Belastingdienst. Dit betreft een schema die hiervoor als Bijlage 1 is overgelegd;
- De curator beschikt over stukken welke door de Belastingdienst middels een rechtshulpverzoek zijn opgevraagd in D. De curator heeft daarbij mondeling bevestigd dat er regelmatig informatie uitwisseling plaatsvindt met de Belastingdienst. Bij het verstrekken van deze stukken heeft de Belastingdienst gevraagd geen mededeling te doen aan de aangevers over de herkomst ervan. Aangevers beschikken over bandopnamen van gesprekken met de curator waaruit dit blijkt.

Bijlage 34: stukken verkregen middels rechtshulpverzoek

- Betrokkenen hebben stukken met betrekking tot D. post verzonden aan een familielid van Engel.

Bijlage 34: stukken verzonden aan Engel

- De advocaat van Keytech heeft in het kort geding te Almelo informatie naar voren gebracht die uitsluitend afkomstig kan zijn van de Belastingdienst. Onmiskenbaar is dat de advocaat voorafgaande aan dit kort geding overleg gehad heeft rechtstreeks met Van Splunter en/of Roovers dan wel derden die over deze informatie beschikken;

Bijlage 35: pleitnota mr. Kolkman

Een volgende misdrijf waarvan Engel aangifte wenst te doen tegen Van Splunter en Roovers is artikel 366 Sr., namelijk knevelarij.

In dit dossier is de bevoegdheid om belastingaanslagen op te leggen misbruikt om het gehele vermogen van Engel weg te belasten. Ook indien de Belastingdienst van oordeel is dat de boekhouding niet dusdanig ingericht is dat deze aan de wettelijke eisen voldoet, zal het opleggen van belastingaanslagen plaats dienen te vinden met het doel van een redelijke belastingheffing.

Hiervoor is toegelicht op welke wijze aanslagen zijn opgelegd voor bedragen die mathematisch onmogelijk zijn. Met slechts een basiskennis van accountancy kan eenvoudig

vastgesteld worden dat de opgelegde aanslagen grotendeels materieel onverschuldigd moeten zijn. Het is volstrekt onaannemelijk dat Van Splunter en Roovers daadwerkelijk menen dat de opgelegde aanslagen verschuldigd zijn. De opmerking van Roovers dat het wegbelasten van het volledige vermogen van Engel slechts een filosofische vraag is, illustreert dit. Het gehele vermogen dient klaarblijkelijk wegbelast te worden. Hoewel Van Splunter en Roovers op de hoogte zijn van de psychische stoornis van Engel, is dit geen aanleiding geweest tot enige terughoudendheid dan wel extra zorgvuldigheid.

De heer Van Splunter (de inspecteur) heeft in het hoorgesprek op 30 januari 2015 bevestigd dat hij het zich niet kon voorstellen dat iemand zich zonder meer neerlegt bij een aanslag als die voor de VPB 2007 is opgelegd. Het heeft hem verbaasd dat Engel dit wel heeft gedaan. (deze aanslag betreft een bedrag van ruim 3,4 miljoen euro!). Hiermee erkent Van Splunter de (grotendeels) materiele onverschuldigdheid van deze vordering.

Van Splunter en Roovers hebben nadat het depot van vijf miljoen euro verrekend is met deze grotendeels materieel onverschuldigde aanslagen het faillissement aangevraagd van de vennootschappen van Engel. Thans worden pogingen gedaan het resterende bedrag van bijna zes miljoen euro middels inzet van alle middelen in te vorderen. Aangevers menen dat hiermee voldaan is aan het misdrijf knevelarij.

De heer **mr. Raymond de Bok** heeft zich volgens aangevers in zijn hoedanigheid als curator van Engel Beheer en Engel Vastgoed eveneens schuldig gemaakt aan meerdere misdrijven.

Uit de feitenweergave komt naar voren dat de curator samengespannen heeft met de Belastingdienst en de Gemeente Zundert. De Gemeente Zundert is in het faillissement geen schuldeiser en als zodanig geen belanghebbende in het faillissement. De curator heeft de wettelijke taak de belangen van de gezamenlijke schuldeisers te behartigen. In plaats daarvan heeft de curator tegen betaling gehandeld in opdracht van derden, niet belanghebbenden, waarbij de belangen van de grootste schuldeiser in het faillissement juist schade toegebracht is.

Door de curator zijn gelden aangenomen van de Gemeente Zundert om een procedure te starten tegen D. zodat de aandelen O-Projects en Fort Oranje in de boedel gebracht konden worden. Op deze wijze kon de curator de Gemeente Zundert faciliteren bij het in bezit krijgen van de gronden die toebehoren aan Fort Oranje. De curator wist hierbij dat schade toegebracht zou worden aan de grootste schuldeiser in het faillissement, namelijk D.

Verder hebben de Gemeente Zundert en de Belastingdienst gelden betaald aan de boedel om strafrechtelijke aangifte te doen tegen Engel, de zoon Jan Engel en mogelijk D. wegens Paulianeus handelen. Deze aangifte is bij de FIOD gedaan. Ook hier heeft de curator dus gelden en instructies aangenomen van een derde in het faillissement teneinde schade toe te brengen aan de grootste schuldeiser in het faillissement. Deze aangifte bij de FIOD kan beschouwd worden als een valse aangifte die bovendien volstrekt instrumenteel is. Het

enige doel is klaarblijkelijk geweest het toebrengen van schade. Er bestond in de gegeven omstandigheden geen aanleiding voor deze aangifte. Om deze aangifte te kunnen doen, heeft de curator zich daarbij van kunstgrepen bediend. Een en ander is nader beschreven in de conclusie van antwoord, welke hierbij overgelegd wordt.

Bijlage 36: conclusie van antwoord

De heer mr. Bart Leenders, heeft als notaris in de executieveiling in opdracht van Keytech eveneens samengespannen met de Gemeente Zundert en de Belastingdienst. Uit telefonische contacten met de notaris is gebleken dat contact onderhouden is met de Gemeente Zundert. Hierbij is naar voren gekomen dat de Gemeente Zundert voornemens was een bod te doen op de onroerende zaken van Fort Oranje, waarbij uitgegaan is van een prijs van € 3 per vierkante meter. Dit komt neer op een totale koopprijs van ruim 800 duizend euro terwijl er een taxatierapport voorligt van 4,5 miljoen euro. Om deze koop te faciliteren, heeft de notaris zeer uitzonderlijke veilingsvoorwaarden opgenomen, waarbij binnen vier dagen na de veiling tien procent van de koopsom gestort diende te worden. Doel van deze voorwaarden is vermoedelijk om D. uit te sluiten als medebieder. Notaris mr. Helmig uit Haarlem, specialist op dit gebied, kan als getuige optreden op dit punt.

Het was de notaris bekend dat D. hypotheekhouder was van deze onroerende zaken. Ook was het de notaris bekend dat de kans dat de executerende partij Keytech een deel van haar vordering betaald zou krijgen middels deze executie, vrijwel nihil was. Een notaris behoort de opdracht van een dergelijke executie te weigeren aangezien dit duidelijk misbruik van recht is.

Vervolgens heeft de notaris betalingsgegevens tegen uitdrukkelijke instructies van aangevers verstrekt aan de advocaat van Keytech. Dit is een schending van zijn ambtsgeheim.

Uit alle beschikbare gegevens blijkt dat hier samengespannen is met het doel D. te benadelen. Het vermoeden bestaat dat met Keytech afspraken gemaakt zijn waarbij andere partijen de vordering van Keytech zouden voldoen indien zij de executie zou doorzetten. Dat de Belastingdienst en de Gemeente Zundert hierbij de regie gehad hebben, is aannemelijk.

De Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Zundert, dan wel individuele ambtenaren van de Gemeente Zundert, hebben samengespannen in de hiervoor beschreven misdrijven met zowel de Belastingdienst als de curator.

Individuele medewerkers van de Brandweer Midden- en West Brabant betrokken bij inspecties op het terrein van Recreatiepark Fort Oranje B.V. hebben in samenspanning met de Gemeente Zundert, zoals hierboven bij de feitenweergave beschreven, zich schuldig gemaakt aan het vervalsen van inspectieresultaten. Teneinde de Gemeente Zundert ter wille te zijn, is een capaciteitsmeting gedaan van de primaire brandblusvoorziening met een

MR. J.S. POLS

gemanipuleerd mondstuk zodat niet aan de gestelde veiligheidseisen voldaan zou zijn. Ook was bij de Brandweer bekend dat Fort Oranje aan een aantal door de Gemeente Zundert gestelde eisen voldeed, terwijl dit niet kenbaar gemaakt is.

Wij verzoek u deze feiten te onderzoeken en tot vervolging van de betrokkenen over te gaan.

Gaarne vernemende,

Met vriendelijke groet,

J.S. Pols.

